

er 26 mia. kr., der skal fordeles til realvækst op til 2020. Så der er for så vidt ikke noget nyt.

Den eneste uenighed, vi i Finansministeriets DREAM-gruppe, som den hedder, har med Velfærdskommissionen, er fastsættelsen af levetiden for kvinder. Vi er enige om levetiden for mænd i 2080, men der er uenighed om, hvorvidt kvinder bliver 81,7 år i middellevetid i 2080, eller de bliver 83,4 år. Herom er man ikke enig. Vi har ikke fastsat ved lov, hvor gamle kvinder skal blive.

Der er også en uenighed om det, der hedder merrealrenten: Hvad er merrealrenten i den vurdering, der ligger? Det vil sige, at vi er inde i et teknisk problem.

Det er alt sammen et spørgsmål om, hvordan man fordeler en velfærd, som vi slet ikke kender. Der er tale om, at kommende generationer vil opleve en rigdom, som er langt større, lige så vel som vores generation har oplevet en rigdom langt større end det, vores forældre har oplevet tilbage i tiden. Den udvikling beskriver de i virkeligheden meget flot.

Problemet er, hvordan man fordeler velfærd. Hvis en større gruppe er uden for arbejdsmarkedet i forhold til dem, der er inde på arbejdsmarkedet, skal de så have lige meget i vækstfremgang? For så kommer problemet med, at tingene ikke hænger sammen. Det er klart, at der vil være en fordelingsdebat. Den skal også være der i 2050, hvor fremtidens generationer må fastsætte, hvad de opfatter som retfærdighed, og hvordan en langt større samfundskage kan fordeles.

Ole Sohn (SF):

Hvis vi nu skal blive ved roserne, synes jeg faktisk også, at Velfærdskommissionen er kommet med nogle spændende udfordringer, som *kan* give grundlag for en særdeles nyttig debat, men det fritager ikke finansministeren for at besvare de spørgsmål, der bliver stillet.

Velfærdskommissionen er i sin vurdering kommet frem til, at der mangler 60 mia. kr., for at man kan opretholde velfærden i samme omfang som i dag. Og jeg efterlyser blot et svar på: Hvad er Finansministeriets opfattelse? Mener Finansministeriet, at det hele hænger sammen, og at Velfærdskommissionen i sin vurdering er gal på den? Eller Det Økonomiske Råd, som jo er kommet frem til om ikke helt de samme tal, så i hvert fald tilnærmelsesvis de samme tal, og

som jo også konstaterer, at regeringens politik er uholdbar?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det nyttige i debatten vil jo være, at man fjerner misforståelser. Hvis nogen fortolker det sådan, at der ikke er råd til den samme velfærd, eller at der bliver mindre velfærd, så er det forkert.

Det, der beskrives i Velfærdskommissionens rapport, er jo et regnestykke, der siger, at rigdommen pr. individ vil være 2½ gang større i 2050. Tallene er i faste priser. I 2003 er BNP, altså den samlede produktion, på 260.000 kr. pr. individ. De siger så, at i 2050 er den samlede produktion på 626.000 kr. pr. individ, 2½ gang større. Det er altså en langt større velfærd, der skal fordeles.

Problemet er fordelingspolitikken. Hvordan skal den fordeles? Altså: Hvor meget skal man være villig til at aflevere af den endnu større kage? Det kan jo gøres ved at hæve skatten på et senere tidspunkt, således at man, selv om man får meget mere, så ikke får lov at beholde det hele selv, den samme procentvise del som i dag, fordi man skal aflevere til en gruppe, der vil have lige så meget mere, men hvor gruppen er blevet større. Men det er alt sammen et spørgsmål om at fordele *mere* end det, vi har i dag. Man skal fordele 2½ gang mere i 2050 end det, man skal i dag. Man skal fordele 2 gange mere i 2040, end man skal i dag. Det er det, deres analyse viser. Så det, vi taler om, er fordelingspolitik. Der er ikke tale om, hvorvidt man kan opretholde den samme velfærd, for der er ikke tvivl om, at man i virkeligheden er enig i den fremskrivning; det er vi også.

Der er lidt uenighed om, hvor lang tid kvinder lever. Jeg ønsker dem et langt liv og håber også, at vi bliver enige om, hvor længe kvinder lever, altså middellevetiden i 2080, for det er faktisk dér, uenigheden ligger, og så det, der hedder merrealrenten, altså hvor stor en rente man skal lægge ind. De lægger en lavere rente ind, end vi gør, og jo lavere rente, jo større økonomisk udsving er der så om 100 år. Det er en meget spændende debat at forholde sig til, men det ændrer ikke ved det aktuelle billede.

De skriver på side 15, at i de næste 20 år, uden at vi egentlig gør noget, er de offentlige indtægter større end de offentlige udgifter ...

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, så er ...